

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7096

гр. София, 24.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **9109** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание Решение №9421/15.09.2021 г., постановено по адм д. №8825/2020 г. по описа на ВАС, с което е отменено е Решение № 2815/09.06.2020 г., постановено по адм. дело № 11255/2019 г. по описа на Административен съд София-град в обжалваната му част, а именно В ЧАСТТА, в която Националната агенция по приходите е осъдена да заплати на Й. Г., на основание чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, обезщетение за причинени й неимуществени вреди в размер на 200.00 (двеста) лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на обезщетението, както и в частта, в която агенцията е осъдена да заплати на Г., на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ деловодни разноси в размер на 110.00.

и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. В мотивите на решението е посочено, че при новото разглеждане, съдът следва да се съобрази с указанията, дадени в същото, а също така, да съобрази, че по аналогичен спор, е отправено от ВАС преюдицианло запитване до Съда на Европейския съюз, по което е образувано дело С-340/21 година.

Съдът, като съобрази мотивите на отменителното решение, счита, че са налице предпоставки за спиране на настоящото производство. Пред Върховния административен съд е образувано адм. дело №1037 по описа за 2021г., по което с Определение от 14.05.2021г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС), на основание чл.267, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) за тълкуване на чл.5, §2, чл.24, чл.32, чл.82, §1 и §3 във връзка със Съображения 74, 85 и 146 от Регламент (ЕС) 2016/679, със следните въпроси:

1/. Разпоредбите на чл.24 и чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че е достатъчно да е осъществено неразрешено разкриване или достъп до

лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679 от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, за да се приеме, че приложените технически и организационни мерки не са подходящи?

2/. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, какъв следва да е предметът и обхватът на съдебния контрол за законосъобразност при проверка дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки по чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679 са подходящи?

3/. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, принципът на отчетност в чл.5, §2 и чл.24 във връзка със Съображение 74 от Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в исковото производство по чл.82, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи доказателствената тежест относно обстоятелството, че приложените по чл.32 от Регламента технически и организационни мерки са подходящи? Назначаването на съдебна експертиза може ли да се приеме като необходимо и достатъчно доказателствено средство, с което да се установи дали приложените от администратора на лични данни технически и организационни мерки са подходящи в хипотеза като настоящата, в която неразрешеният достъп и разкриване на лични данни е резултат от „хакерска атака“?

4/. Нормата на чл.82, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 може ли да се тълкува в смисъл, че неразрешено разкриване или достъп до лични данни по смисъла на чл.4, т.12 от Регламент (ЕС) 2016/679, в случая чрез „хакерска атака“, от лица, които не са служители в администрацията на администратора на лични данни и не са под негов контрол, е събитие, за което администраторът на лични данни по никакъв начин не е отговорен и е основание за освобождаване от отговорност?

5/. Нормите на чл.82, §1 и §2 във връзка със Съображения 85 и 146 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679 могат ли да се тълкуват в смисъл, че в хипотеза като настоящата на нарушение на сигурността на личните данни, изразяващо се в неразрешен достъп и разпространение на лични данни, осъществено чрез „хакерска атака“, само преживените от субекта на лични данни опасения, притеснения и страх от евентуална, бъдеща злоупотреба с лични данни, без да е установена такава злоупотреба и/или да е настъпила друга вреда за субекта на данните, попадат в широкия смисъл на понятието нематериални вреди и е основание за обезщетение?

По отправеното преюдициално запитване пред Съда на Европейския съюз е образувано дело № С-340/2021.

От изложеното следва, че въпросите поставени в преюдициалното запитване са свързани с настоящия казус. Отправеното преюдициално запитване изцяло обхваща хипотезата на търсената в настоящото производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС по иска за обезщетение за вреди, претърпени в резултат на неизпълнение в достатъчна степен от страна на ответника на задължението по чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защитата на личните данни. При тези факти настоящият съдебен състав приема, че даденото тълкуване на СЕС по преюдициалното запитване по адм. дело № 1037/2021 г. на ВАС следва да бъде съобразено и от настоящия съд при постановяване на съдебното решение.

Съгласно изричната разпоредба на чл.633 ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, поради което и настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на СЕС по въпросите, поставени в преюдициалното запитване.

Предвид това е налице хипотезата на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, приложима на основание чл.144 от АПК, при което производството по настоящото дело следва да бъде спряно до постановяване на решение от СЕС по дело № С-340/2021, образувано по отправено преюдициално запитване от ВАС на РБ по адм.дело № 1037/2021 г. Водим от гореизложеното и на основание чл.144 от АПК вр. чл.229, ал.1, т.4 от ГПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм. дело №9109/2021 г. по описа на Административен съд – София-град до постановяване на решение от СЕС по дело № С-340/2021 г., образувано по отправено преюдициално запитване от ВАС на РБ по адм.дело № 1037/2021 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК на страните да се изпрати препис от настоящото определение.

СЪДИЯ: